

lig farligt i politik, hvis man skaber mistillid mellem befolkningen og politikerne ved at indføre smarte ordninger under dække af noget andet end det, de er. Til det kan jeg godt sige, at det vil være kendetegnende for denne regering, at det, den laver, vil også være det, vi forklarer, det er. Vi prøver ikke at gøre noget til noget andet end det, det er, og derfor: Når nu det særlige pensionsbidrag er her, skal det også være en pension og ikke en skat. Hvis der så er nogle, som mener, at der er behov for en anden omfordelingspolitik, jamen så må man gøre det gennem skattepolitikken og på anden vis og ikke ved at bilde befolkningen ind, at der spares op til pension, selv om man i virkeligheden lader det være en skat.

Det er filosofien bag regeringens politik, og jeg tror faktisk, at alle, der deltager aktivt i politik, burde lægge sig det på sinde. Alt andet er nemlig med til at skabe mistillid mellem vælgerne og de folkevalgte.

Kl. 17.00

Så vil jeg også sige, at hvis man skal skabe respekt for opsparing i dette samfund og skabe lyst til at spare op til alderdommen, tror jeg, det er vigtigt, at folk får en klar fornemmelse af, at det, man betaler ind, får man også ud, og at det, man betaler ind, er beskyttet mod, at politikerne laver overgreb på det. Jeg tror, det er noget helt fundamentalt for at skabe tillid i befolkningen til, at det kan betale sig at spare op til alderdommen, og jeg tror, vi alle sammen kan lære af det.

Hr. Lykketoft gjorde meget ud af, at den nye regering arver et stærkt fundament. Jo, jo, det kunne være ringere, bestemt, det har vi jo prøvet en gang før, i 1982. Al anerkendelse til den tidligere regering. Men jeg er bare nødt til at sige, at der er altså ting, der er behov for at gøre bedre.

Det er en kendsgerning, at i løbet af 1990'erne skete der ikke rigtig noget med antallet af personer på overførselsindkomst, når vi regner det hele med. På trods af en økonomisk fremgang er der stort set det samme antal på overførselsindkomst i dag, som der var i 1992-93. Antallet af modtagere af langvarig kontanthjælp og revalidering er ikke faldet, men tværtimod steget på trods af den økonomiske fremgang, over halvdelen af indvandrere er uden arbejde, væksten i de offentlige udgifter i løbet af 1990'erne var mere end det dobbelte af det, den daværende regering satte sig som mål i begyndelsen af 1990'erne, og alt det har ført til konstante stigninger i beskatningen. Og uden at jeg på nogen måde skal forsøge at dramatisere situationen, så

vi jo også forleden, at Det Økonomiske Råd er kommet på gaden med en rapport, der antyder, at der kan blive tale om en stigning i ledigheden i de kommende år.

Dette er bare sagt for at sige, at vel er der et godt fundament for dansk økonomi, bl.a. fordi der jo har været bred enighed siden 1982 om at føre fastkurspolitik, og al respekt for og anerkendelse af det. Men der er altså ting, der kan og skal gøres bedre, og det er dét, den nye regering vil tage fat på.

Jeg siger tak til hr. Lykketoft for tilsagnet om, at Socialdemokratiet vil være konstruktiv opposition. Om end det blev ledsaget med bemærkninger, der varsler, at det også bliver en hård opposition, noterede jeg mig, at hr. Lykketoft lagde op til konstruktiv opposition, og jeg vil gerne sige, at regeringen er parat til at forhandle med alle, også med Socialdemokratiet.

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg sige tak for tilsagnet om at være loyal opposition. Jeg er ganske opmærksom på, som også fru Pia Kjærsgaard understregede, at der er punkter, hvor Dansk Folkeparti ikke er helt enig eller delvis enig med den nye regering.

Fru Pia Kjærsgaard trak især spørgsmålet om EU frem og understregede, at der ikke er nogen grund til, at regeringen begynder at forhaste sig i spørgsmålet om nye folkeafstemninger om afskaffelse af de danske forbehold. Her kan jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at det er ingenlunde tilfældigt, hvad der står i regeringsprogrammet. Ingen skal være i tvivl om, at regeringen er af den klare opfattelse, at forbeholdene skader danske interesser, og ingen bør heller være i tvivl om, at det er regeringens klare hensigt, at vi en dag kan komme af med forbeholdene. Jeg tror også, fru Pia Kjærsgaard er klar over, at det er regeringens politik. Men det er samtidig regeringens klare holdning, at der skal være en ret bred tilslutning i befolkningen til at afskaffe forbeholdene, før det er meningsfyldt at udskrive nye folkeafstemninger om dem.

Der var en klar afgørelse i september sidste år med et nej til euroen, og selv om jeg var ked af beslutningen og mener, at den er skadelig for danske interesser, agter vi naturligvis at respektere den fuldt ud. Jeg sagde i valgkampen, og jeg vil godt gentage det i dag: Det er med til at skabe mistillid mellem vælgerne og politikerne, hvis der i befolkningen dannes et indtryk af, at vi, der ønsker et ja til at komme af med forbeholdene, bliver ved med at kalde til nye folkeafstemninger, indtil vi får det ja, vi vil have.